

itirafçılık tarihi Bu yazı bugün ulaşılan aşamaya kadar geçilen evreleri bilenler bir sistematik içinde toplama çabasıdır. Bu sayfanın düzenli izleyicileri hatırlayacaklardır: Yaklaşık 9 ay önce Mihrac Ural'ın Suriye'deki marifetlerini anlatmakla işe başlamıştık. İki çıkış noktamız vardı: Muhaberat ile ilişki ve Müntecep Kesici'nin öldürülmesi...

Ya da kısaca 12 Eylül 1980 sonrasında Suriye'de olup bitenler gündemimizin tamamını dolduruyordu. 12 Eylül öncesi ve Türkiye hiç ortada yoktu.

İlerledikçe ortaya başka şeyler çıktı.

Hanna Maptunoğlu'nun öldürülmesini öğrendik. Filistinlilere karşı Suriye'nin tarafından savaşa girildiğini ve bu savaşta ölen 4 yoldaşın varlığını öğrendik. Sami ve Zihni Alan'ın öldürülmelerini öğrendik.

Bu aşamada bir konu beni ciddi olarak rahatsız etmeye başladı.

Yüzlerce politik mülteci tanıyıştım. Bunlardan önemli bir bölümü zaman içinde -15-20 yıl içinde değişti. Büyük bir bölümünün bırakın devrimciliği, insan olmak özelliği bile kalmadı.

Ne ki, bu insanlar kısa dönemde, Türkiye'den yeni geldikleri dönemde, orada nasıl iseler ülke dışında da öyle idiler. Arada önemli bir farklılık yoktu.

Oysa ki Mihrac Ural Suriye'ye gelir gelmez Muhaberat ile ilişkiye girmişti. Bunun başlangıcını orada kaldığım Ocak-Nisan 1981 döneminde ben de görmüşüm.

Suriye'de bu kadar kirli olan birisi Türkiye'de temiz olamazdı. Suriye'de yapılanların mutlaka Türkiye'de arka planı vardı. Olması gerekirdi. Aksi durumda Türkiye'den Suriye'ye geçilirken film kopuyordu. Bir insan bu kadar kısa sürede bu kadar fazla değişemezdi.

Mihrac Ural'ın Türkiye'deki geçmişi konusunda fazla bir şey bilmiyorduk. Sadece Ali Çakmaklı konusu vardı ve devrimcilerin öldürülmesinin Türkiye'de başladığını gösteriyordu.

Hepsi bu kadar mıydı? Bilmiyorduk.

Ama bir şeyi öğrenmiştik: Türkiye'de neyi aramamız gerektiğini biliyorduk.

Orada öğrenmemiz gereken kirli bir tarih vardı.

Fransız fizikçi Pascal'ın bir sözü vardır: Şans ancak hazırlanmış kafalara yardım eder.

Eğer zihniniz neyi aradığını biliyorsa, konunun muhtemel tarihi hakkında belirli bir fikre sahipse, ortaya çıkan gelişmelere karşı dikkatli olur.

Başka bir durumda dikkatinizi çekmeyecek gelişmeler, ortaya çıkan yeni gerçekler sizin için aydınlatıcı olur.

Nebil Rahuma'nın gömülü olduğu yerin aranması çalışması önceden tahmin edilemeyecek gerçeklerin ortaya çıkmasını gündeme getirdi. Mihrac Ural'ın nasıl bir pislik olduğunun ortaya çıkmasından daha önemlisi, 12 Eylül öncesinde ne olup bittiğinin ortaya çıkmaya başlamasıydı.

Erkan, yıllar önce başka kişilere de söylediğini bu kez daha açıkça söyledi: Nebil, kendisini Mihrac Ural'ın yakalattığını söylüyordu.

Mihrac, bu açıklama üzerine büyük bir panik yaşayarak aslında suçlu olduğunu da kabul etmiş oldu.

Ne aradığımızı bildiğimiz için bağlantıyı kurmakta da zorluk çekmedik: Mihrac, Nebil'i yakalatmıştı, ama bu durum polis ifadesinde yer almıyordu. Bunun tek açıklaması vardı:

Mihrac Ural bir polis işbirlikçisiydi, itirafçıydı. Polisle anlaşmış, Nebil'i yakalatmış ve ifadesi de bu hizmetine karşılık olarak polis tarafından uygun duruma sokulmuştu.

Burada bir nokta dikkatimi çekti:

Herife "sen polissin, polisle anlaştın, Nebil'i yakalattın, başka neler yaptın?" diye soruyoruz, yalanlamanın ötesinde cevap veremiyor.

Oysa ki, böyle bir suçlamaya verilebilecek cevap son derece basit: Denir ki: "Ben yalnız yakalanmadım, başka arkadaşlarla birlikte yakalandım. Onlara sorun."

Mihrac Ural bu basit cevabı bile veremiyordu. "Hayır ben polis değilim. Benimle birlikte yakalanan arkadaşlar size polise karşı nasıl direndiğimi anlatsınlar" diyemiyordu.

Mihrac Ural birlikte yakalandığı kişileri referans gösteremiyordu.

Herifin propagandası biraz yakından incelendiğinde gerçek görülmeye başlıyordu: Kendi kahramanlıklarının kendisinden başka şahidi yoktu. Ya kendi kendisini övüyor ya da uydurma isimlerle kendisini öven yazılar yazıyordu. Başkası yoktu.

Nihayet Mihrac Ural ile birlikte yakalanan Mustafa Burgaz da açıklama yaptı: Mihrac poliste direnmemişti, tam tersine...

Mustafa Burgaz'ın bu açıklaması Erkan'ın açıklamasını doğrulamanın yanı sıra, geçmişte dikkatimizi çekmemiş bir başka özellikle de örtüşüyordu.

Mihrac Ural üç hafta poliste kalmıştı. Bir hafta değil, üç hafta... Tutuklandıktan yaklaşık 1,5 ay sonra da Isparta Cezaevi'nde yanımıza gelmişti.

Geldiğinde resmen domuz gibiydi. Bedeninde hiç bir işkence izinin bulunmamasının yanı sıra, fiziksel performansında da herhangi bir gerileme yoktu. Hepimiz kadar koşabiliyor, voleybol oynuyordu.

Kendi iddiasına göre üç hafta yoğun işkence görmüş bir insanın, 1,5 ay içinde bu duruma gelmesi mümkün değildir.

Mihrac Ural MİT ve Muhaberat işbirlikçisidir.

MİHRAC URAL BİR İTİRAFÇIDIR.

Hepsi bu kadar değil...

Adama bir de

SOYTARI

diyoruz. .

Herif hem polis işbirlikçisi bir itirafçı, hem de sürekli olarak kahramanlık hikayeleri anlatıyordu.

MİHRAC URAL İTİRAFÇI BİR SOYTARIDIR.

Gerçek ortaya çıktı.

Konuştukça daha fazla batıyor. Artık dibe oturdu, şimdi dipteki çamura gömülüyor.

Hasan Balcı haklı: Sen artık yazı yazma... Yazdıkça rezilliğin daha fazla artıyor. Yalanlarını kimse yutmuyor. Artık uyduracak yalan da bulamaz oldun.

Otur oturduğun yerde...

UTANCINLA

, sende biraz olsun utanacak yüz kalmışsa eğer,

BAŞBAŞA KAL.

Ya da şimdiki gibi devam et...

Her yeni yalanında ensene tokadı yiyeceksin...

HEP BİRLİKTE İYİ BİR İŞ BECERDİK ARKADAŞLAR...